

Kate DiCamillo este îndrăgita autoare a multor cărți pentru copii, dintre care două au câștigat Medalia Newbery: *Povestea lui Despereaux* și *Flora și Ulise: Aventurile iluminate*. A crescut în Florida și după ce a trecut de douăzeci de ani s-a mutat în Minnesota, unde dorul de casă și o iarnă grea au împins-o să scrie prima carte care i s-a publicat, *Because of Winn Dixie*. Cartea a fost distinsă cu Newbery Honor, iar autoarea a continuat să scrie multe alte romane premiate, printre care *The Tiger Rising*, *Miraculoasa călătorie a lui Edward Tulane*, *Elefantul magicianului*, *Raymie Nightingale*, *Louisiana se întoarce acasă*. În Statele Unite ale Americii, Kate a fost aleasă Ambasador al Literaturii pentru Copii, 2014–2015.

Despre romanul *Flora și Ulise*, Kate mărturisește: „Am început prin a spune o poveste despre un aspirator și o verighetă. Am sfârșit prin a scrie o carte despre supereroi, cinism, poezie, dragoste, gogoși uriașe, lămpi cu mici păstorite și despre cum fiecare dintre noi caută să și găsească drumul spre casă. Untură de focă!”

K.G. Campbell s-a născut în Kenya, dar a crescut în Scoția. Are un masterat în istoria artei la Universitatea din Edinburgh. După ce a încercat mai multe cariere, de la contabilitate la design interior, a revenit la pasiunea lui din tinerețe: scrie și ilustrează povești. În prezent, trăiește în California.

Despre cartea lui Kate DiCamillo, Campbell spune: „«Iluminarea» aventurilor Florei și ale lui Ulise a fost o experiență uriașă și amuzantă. Personajele acestei povești sunt nemaipomenit de trăsnite și de simpatice.”

Kate DiCamillo

Flora și Ulise

Aventurile iluminate

Ilustrații de K.G. Campbell

Traducere din engleză
de Lavinia Braniște

arthur

Cuprins

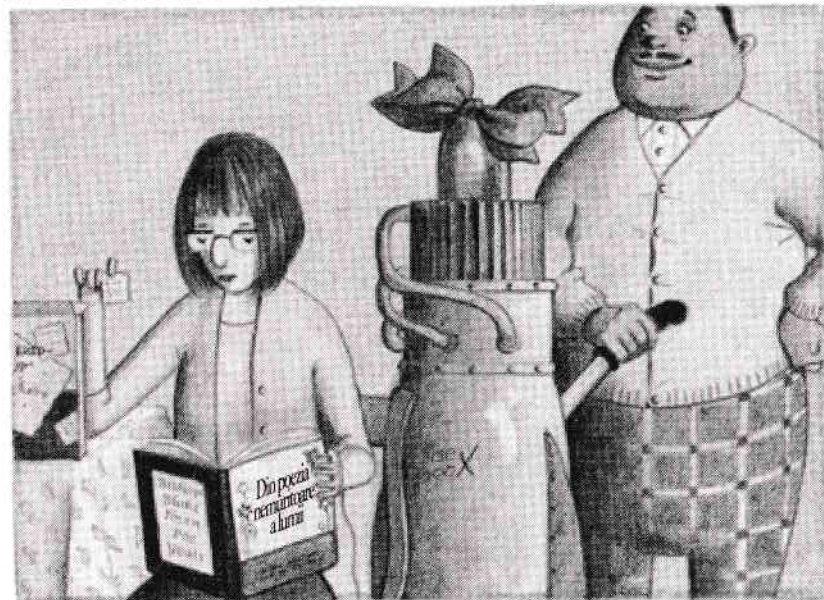
1	Cinică din naștere	11
2	În mintea unei veverițe	16
3	Moartea unei veverițe	18
4	O cinică surprinzător de săritoare ...	19
5	Puiul de veveriță se conformează	23
6	În eventualitatea unei crize	25
7	Sufletul unei veverițe	27
8	Informație utilă	29
9	Lumea întreagă a luat foc	33
10	Pe furiș, o veveriță	36
11	Un cazan gigantic de Incandesto	41
12	Forțele răului	47
13	Mașina de scris	51
14	Veverniță!	54
15	Scaunul electric	58
16	Victimele unor îndelungate halucinații	61
17	Simt miros de veveriță	66
18	O aventură științifică	70
19	Un A, din neatenție	76
20	Ce-a scris	80

21	Poezie	81	47	Veverițe zburătoare	173
22	O Ureche Uriasă	85	48	Izgonit	176
23	Răufăcătorul intră în scenă	88	49	Vești bune, Flora Belle!	181
24	Urmărit. Hăituit. Amenințat. Otrăvit etc.	91	50	O listă incompletă	185
25	Untură de focă	93	51	Posedată!	189
26	Spionii nu plâng	101	52	Există un cuvânt pentru asta?	195
27	Lumea în splendoarea ei mirositoare	104	53	O plăcuță	198
28	Gogoșa Uriasă	106	54	Dragă Flora	200
29	Vin' la mama!	109	55	O veveriță de piatră	204
30	Ouă ochiuri	112	56	Răpit!	207
31	Sfinte întâmplări neprevăzute!	117	57	Ne salvează Tootie	210
32	Bombonele	119	58	Nimic personal	216
33	Rabia te mănâncă?	121	59	Destinație necunoscută	219
34	Fuga	125	60	El era Ulise!	224
35	Frica miroase	128	61	Vreau să mă duc acasă!	228
36	Surpriză. Furie. Bucurie	130	62	Pe o gogoșă uriașă	233
37	Cântând cu îngerii	134	63	Peștișori	235
38	Întuneric nesfârșit	140	64	Un miracol	239
39	Lacrimile se rostogolesc	145	65	Deschide ușa!	243
40	Eliminat!	151	66	William Spiver, n-ai vrea, te rog mult, să taci din gură?	248
41	Promit!	153	67	Canapeaua din păr de cal	254
42	Rău-vestitor	157	68	Sfârșit (sau cam așa ceva)	259
43	Sirop	160		<i>Epilog</i> Poezie de veveriță	261
44	Inima ei înșelătoare	164			
45	Patru cuvinte	168			
46	Și mai uriașe	172			

LBRIS

We know
books

ÎN BUCĂTĂRIA FAMILIEI TICKHAM,
ÎNTR-O DUPĂ-AMIAZĂ TÂRZIE DE VARĂ...

MULȚI ANI TRĂIASCĂĂĂ.

CEE
ĂSTA,
DONALD?

E CADOU DE ZIUA TA.
UN ULISE 2000X,
SUPER-PUTERNIC, PENTRU
TOATE TIPURILE DE TEREN!
LA MULȚI ANI!

E UN
ASPIRATOR.

E UN
ULISE
2000X!

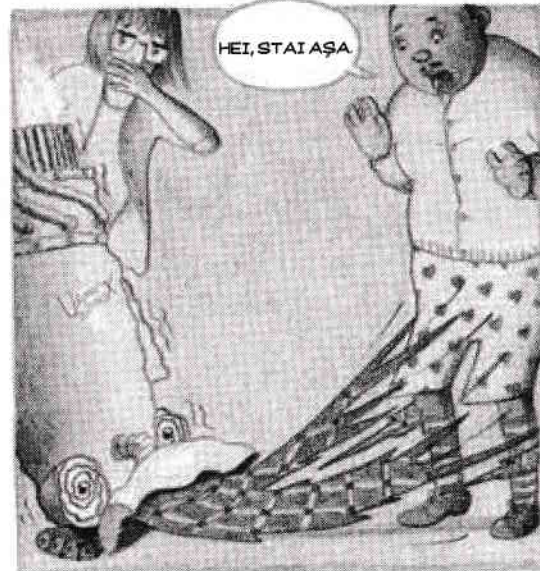
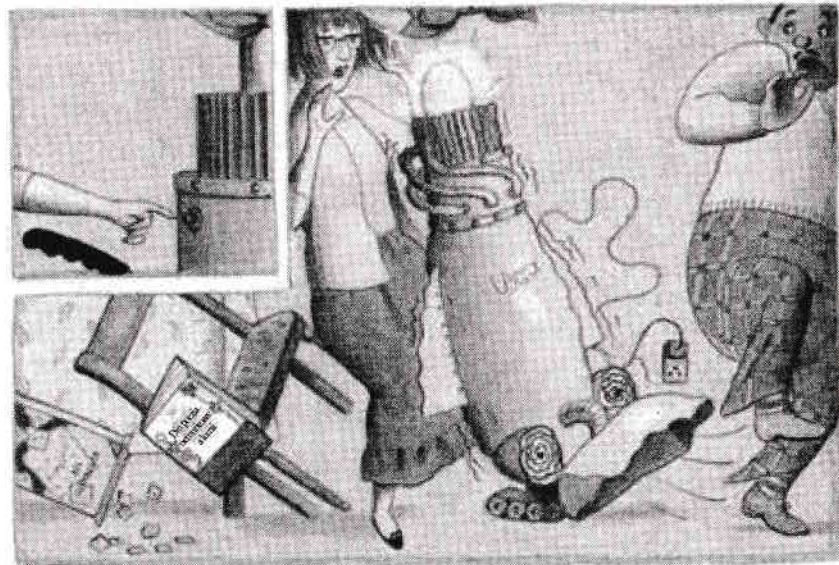
CHIAR AȘA. BIJUTERIA
ASPIRATOARELOR.
ARE ÎN DOTARE UN CABLU
FOARTE LUNG PENTRU
CA NICIUN FIR DE MURDĂRIE
SĂ NU FIE PEA DEPARTE
DE TINE.
E ȘI PENTRU INTERIOR,
ȘI PENTRU EXTERIOR.
AJUNGE PESTE TOT
ȘI FACE DE TOATE.

CE BINE!

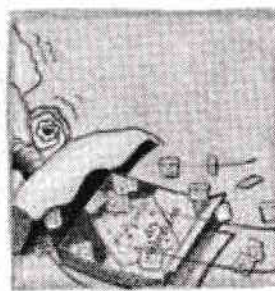
TREBUIE SĂ-L
ÎNCERCI
PORNEȘTE-L.

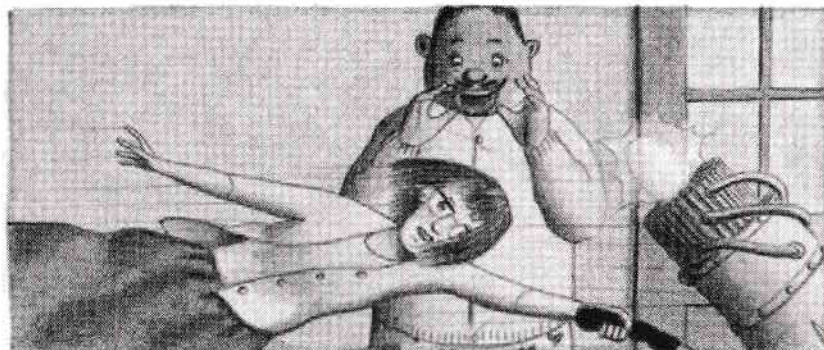
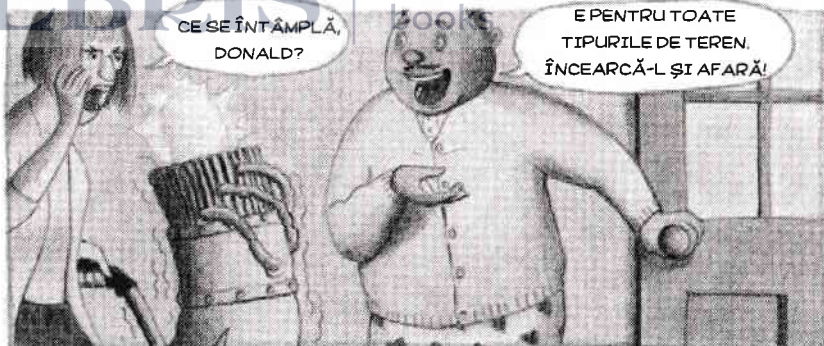
DOAMNE
SFINTE,
DONALD.

NICI DACĂ
TE ROG?

HEI, STAI AȘA.

ȘI AȘA A ÎNCEPUT TOTUL.
CU UN ASPIRATOR.
PE BUNE.

1 | Cinică din naștere

Flora Belle Buckman era în camera ei, la birou. Era extrem de ocupată. Făcea două lucruri deodată. O ignora pe mama ei și, de asemenea, citea o carte de benzi desenate care se cheama *Aventurile iluminate ale uimitorului Incandesto*.

— Flora, strigă mama ei, ce faci acolo sus?

— Citesc, strigă și Flora.

— Adu-ți aminte de contract! țipă mama ei. Să nu cumva să uiți de contract!

La începutul verii, într-un moment de slăbiciune, Flora făcuse greșea de a semna un contract în care spunea că „va face eforturi pentru a întoarce spatele amuzamentului prostesc oferit de benzile desenate și a îmbrățișa lumina strălucitoare a literaturii adevărate“.

Exact așa fusese formulat contractul. Erau cuvintele mamei sale.

Mama Florei era scriitoare. Era divorțată și scria romane de dragoste.

Apropo de amuzament prostesc.

Flora nu putea suferi roma-
nele de dragoste.

De fapt, nu putea suferi romantismul.

„Nu pot suferi romantismul“, își spuse
Flora.

Îi plăcea cum sună cuvintele acestea. Și le
imagina plutind deasupra ei într-o bulă ca cele
din benzile desenate; era reconfortant să-i
atârne niște cuvinte deasupra capului. Mai ales
cuvinte negative la adresa romantismului...

Mama Florei o acuzase adesea că ar fi „ci-
nică din naștere“. Flora bănuia că afirmația
era adevărată.

**ERA CINICĂ DIN NAȘTERE ȘI TRĂIA
FĂRĂ A ȚINE SEAMA DE CONTRACTE!**

„Aha“, se gândi Flora, „despre mine e vorba.“ Lăsă
capul în jos și continuă să citească despre uimitorul
Incandesto.

Câteva minute mai târziu fu întreruptă de un
zgomot foarte puternic.

Se auzea de parcă un avion aterizase în curtea din
spatele casei soților Tickham.

— Ce naiba? spuse Flora.

Se ridică de la birou și se uită pe fereastră. O văzu
pe doamna Tickham alergând prin curte cu un aspi-
rator supradimensionat și strălucitor.

Părea că dă cu aspiratorul în curte.

„Nu se poate“, se gândi Flora. „Cine dă cu aspira-
torul în curte?“

De fapt, nu părea că doamna Tickham chiar știe
ce anume face.

Era mai degrabă ca și când aspiratorul dădea ordi-
nele. Și aspiratorul parcă își pierduse mințile. Sau
motorul. Sau cam așa ceva.

— Ce munte de inteligență! spuse Flora cu voce
tare.

Și apoi văzu că doamna Tickham și aspiratorul
se îndreptau direct înspre un pui de veveriță.

— Stați un pic, zise Flora.

Bătu în fereastră.

— Aveți grijă! țipă ea. O să trageți veverița aia în
aspirator!

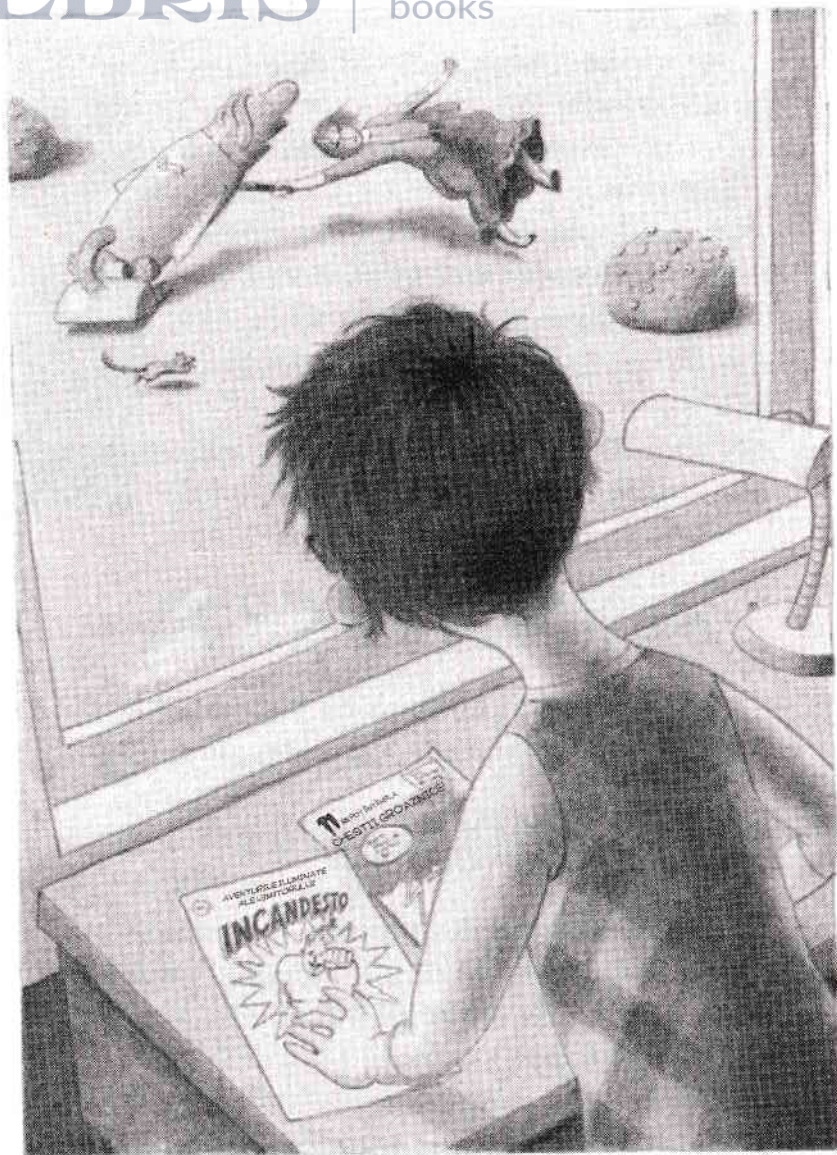
Spuse cuvintele și apoi avu un moment ciudat
în care le văzu, atârându-i deasupra capului.

**„O SĂ TRAGEȚI VEVERIȚA AIA
ÎN ASPIRATOR!“**

„Pur și simplu n-ai de unde să știi ce propoziții
ai putea să zici“, gândi Flora. „De exemplu, cine ar fi
crezut vreodată că o să ajungi să strigi «O să trageți
veverița aia în aspirator?»“

Totuși, n-avea nicio importanță ce cuvinte spunea
ea. Flora era prea departe. Aspiratorul făcea prea

mult zgomot. Și, de asemenea, era evident că era pus pe distrugere.

— Acest abuz trebuie oprit, spuse Flora cu o voce profundă și supereroică.

„Acest abuz trebuie oprit“ erau cuvintele pe care Alfred T. Slipper, omul de serviciu modest, le spunea întotdeauna înainte să se transforme în uimitorul Incandesto și să devină o coloană infinită de lumină care luptă împotriva fărădelegilor.

Din păcate, Alfred T. Slipper nu era acolo.

Unde era Incandesto atunci când aveai nevoie de el?

Nu că Flora ar fi crezut cu adevărat în supereroi.

Și totuși.

Stătea la fereastră și se uita cum veverița era trasă în aspirator.

Puff. Svuuup.

— Sfinte Bagumba! spuse Flora.

Nu se întâmplă prea multe în mintea unei veverițe. Cantități imense din ceea ce e numit neglijent „creierul veveriței“ sunt dedicate unui singur gând: mâncarea.

O veveriță obișnuită cugetă în general cam așa: „Mă întreb ce-o fi de mâncare.“

Acest „gând“ se repetă apoi cu variații foarte mici (cum ar fi: „Unde e mâncarea? Mamă, da' ce foame mi-e. Acolo o fi ceva de mâncare?“ și „Oare o mai fi și altceva de mâncare?“) de vreo șase sau șapte mii de ori pe zi.

Toate astea vor să însemne că, atunci când puiul de veveriță din curtea soților Tickham a fost înghițit de Ulise 2000X, prin mintea lui nu treceau gânduri deosebit de profunde.

Pe când aspiratorul se îndrepta către el, puiul nu s-a gândit (de exemplu): „Iată, în sfârșit, soarta mi-a ieșit în întâmpinare!“

Nu s-a gândit: „Vai, te rog, mai dă-mi o șansă și o să fiu cuminte.“

Ci s-a gândit: „Doamne, da' foame-mi mai e!“

Apoi s-a auzit un uruit îngrozitor și a fost luat pe sus.

În momentul acela, în mintea puiului de veveriță nu se găsea niciun gând, nici măcar vreunul legat de mâncare.